

Pastorală la Nașterea Domnului

Pastorală la Nașterea Domnului

a Sanctității Sale Kiril, Patriarhul Moscovei și al Întregii Rusii

Preasfințiților arhipăstorilor, cinstiților slujitori și nevoitori, iubiților întru Hristos frați și surori!

În această noapte lumioasă și plină de căldură a Nașterii re trăim cu alese bucurii venirea în lume a Mântuitorului. Iarăși suntem cu gândul la Fiul lui Dumnezeu Cel Viu, Care stă în ieslea din peștera Betleemului. Iarăși simțim în inimi glasul îngeresc, care cântă laudă Creatorului și Răscumpărătorului: «*Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoie*» (Luca 2, 14).

Ascultând cântarea îngerească înțelegem că Nașterea lui Hristos a împlinit sensul vieții pământești și se răsfrânge asupra fiecărui suflet omenesc. Chiar cel ce nu știe nimic despre jertfa Mântuitorului poate ajunge la cunoașterea Adevărului, este capabil să intre în turma Domnului și să fie vrednic de a moșteni viața veșnică. Nașterea lui Hristos ne deschide adevărul despre noi înșine și ne dă șansa de a-l înțelege și trăi.

Să ne amintim că primul om a fost zidit desăvârșit de către Creator său, după chipul și asemănarea Domnului (Facere 1, 26). Însă Adam a călcat porunca, știrbind din planul Creatorului față de creatura Sa. Prin păcat s-a rupt de comunicarea cu Dumnezeu, iar omenirea s-a scufundat și mai mult în întunericul păcatului și mândriei. Atunci Dumnezeu din dragostea și dorința de a-și salva zidirea îl trimite în lume pe Unicul Său Fiu, Care a restabilit unitatea ființei umane și a devenit Noul Adam. Hristos ne-a arătat exemplul perfect al unei vieți conform voii divine. Acest exemplu devine busola ce ne ajută să nu ne abatem din cale și să ne ținem de drumul cel drept, care ne duce spre viață plină de sens atât aici pe pământ, cât și în veșnicie.

Noi parcurgem acest drum mântuitor doar când răspundem chemării Domnului. Un astfel de îndemn îl întâlnim la Apostolul Pavel: «*Slăviți, dar, pe Dumnezeu în trupul vostru și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu*» (I Corinteni 6, 20). Astfel, noi aducem slavă Domnului nu doar prin rugăciuni și cântări, dar și prin fapte bune față de aproapele, spre binele poporului și al Bisericii.

Această trudă devine o nevoință plină de bucurii întru Domnul, fiind capabilă să ne schimbe pe noi înșine și pe cei din jur. Oamenii pot dobândi unitate, lucrând nu din obligațiune sau interes propriu, dar din intenția sinceră de a lucra binele. În același timp doar astfel îi putem sluji Ziditorului, punând în viață

voia Sa, căci cuvântul grecesc «liturghie» se traduce ca «lucru comun». Întreaga viață ar trebui să devină o Liturghie, o rugăciune și o îndeletnicire comună, pentru a pune în viață planul lui Dumnezeu despre univers și om și prin acestea a aduce slavă Creatorului. Pentru aceasta e nevoie de solidaritate a fraților și surorilor în credință, precum și cu cei care încă nu-l au inimă pe Dumnezeu, dar sunt asemenea magilor din Evanghelie care vin spre El.

Important este să ne unim eforturile pentru a depăși mai ușor scârbele și necazurile care vin prin foc, secetă sau inundații. Anul acesta am avut de suferit în urma acestor cataclisme atât noi, cei din Rusia, cât și unele țări învecinate. Acestea ne aduc aminte despre datoria sfântă de a fi alături de apropiații noștri, necătând la convingeri, naționalitate și statut social.

Vara trecută mulți au dat o mână de ajutor celor care au avut nevoie de ea, unii au jertfit din timpul lor pentru cei care erau disperați. Dar ce i-a determinat să înfăptuiască aceste lucruri bune? Doar compătimirea față de cei care suferă și au nevoie de ajutorul nostru!

Solidaritatea societății și eforturile întru dobândirea scopurilor comune sunt imposibile fără depășirea egoismului, fără îndemnul de a fi mai buni, fără lăsarea grijilor și intereselor personale. La baza «*unității Duhului*» (Efeseni 4, 3) stă legea dragostei dată de Însuși Mântuitorul. Unitatea poporului nu poate fi redusă doar la clipele de încercare. Ea trebuie să devină partea de căpătâi a conștiinței naționale și a vieții.

Această putere prin unitatea în credință am simțit-o în timpul diverselor vizite în eparhiile din Rusia, Ucraina, Cazahstan și Azerbaidjan. Peste tot am simțit râvna arhipăstorilor, clericilor, monahilor și mirenilor pentru binele Ortodoxiei, pentru desăvârșirea activităților la nivel de parohie, mănăstire și eparhie. Toate acestea îmi dau speranță că vom îmbunătăți viața bisericească în duhul unității și conlucrării.

Din inima plină de bucurii, Vă adresez sincere felicitări, preasfințiților arhipăstorilor, cinstiților slujitori și nevoitori, iubiților întru Hristos frați și surori, cu acest măreț și mântuitor praznic al Nașterii lui Hristos și cu prilejul Anului Nou civil.

Rugându-mă Vă îndemn să fiți cu râvnă înflăcărată pentru a împlini voia Domnului, aducând daruri duhovnicești Nou-Născutului Mântuitor al lumii, pentru ca numele Lui să se proslăvească în vecii vecilor. Amin.